

děni bylo podporováno slibem hmotné výhody nebo vyhrůžkou. Stačí jakékoliv jiné uplatňování vlivu, z něhož je zjevný úmysl pachatelův, aby psychickým vlivem přivedl svědka k rozhodnutí, že bude křivě svědčiti. Nejvyšší soud, zkoumajе věc s tohoto hlediska shledal, že skutková zjištění nižších soudů nestačí, by otázka, zda jednáním obžalovaného je naplněna skutková podstata zločinu podle § 222 tr. zák., spolehlivě mohla býti řešena. Zejména bude třeba zjistiti přesně, v jaké formě, jakými slovy a za jakých okolností se svádění svědkyně M. R. stalo, zda obžalovaný za tím účelem svědkyni vyhledal, jakým způsobem svoji žádost zdůrazňoval anebo podporoval, aby svědkyni k vydání křivého svědectví pohnul. Další podstatnou podmínkou trestnosti je, aby křivé svědectví, k němuž bylo naváděno, týkalo se podstatných okolností. V tom směru jsou skutková zjištění nižších soudů rovněž nedostatečná a bude třeba tyto okolnosti z příslušných trestních spisů zjistiti. Poněvadž nejvyšší soud vzhledem k předpisu § 33 odst. III. por. nov. sám tato zjištění učiniti nemůže, bylo třeba ve smyslu § 35 odst. I. por. nov. učiniti opatření, jak uvedeno výše v dispositivní části tohoto rozhodnutí, a zmateční stížnost na to poukázati.

Čís. 4401.

V § 333 tr. z. vyslovený požiadavok »bezprávnosti« privlastnenia nevzťahuje sa na s p ô s o b spáchania činu, ani nepredpokladá úmysel obohatiť sa; znamená však, že úmysel páchatel'ov musí smerovať k privlastneniu si movitej veci, ktorú z cudzej držby alebo detencie odníma, bez právneho dôvodu, spôsobilého k nadobudnutiu vlastníctva, a že je si toho páchatel' aj povedomý.

(Rozh. zo dňa 19. apríla 1932, Zm IV 129/32.)

Na M. B. bola podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa §§ 333, 336 č. 4 tr. z. Obžalovaný priznal sa, že si nepravým kľúčom otvoril byt poškodeného P. B. a odňal odtiaľ na hotovosti čiastku 98 Kč na úhradu pohľadávky, ktorú mali jeho rodičia za poškodeným. P r v ý s ú d, súc toho názoru, že obžalovaný nemal úmyslu spáchať krádež, sprostil ho podľa § 326 č. 2 tr. p. obžaloby. O d v o l a c í s ú d zmenil tento rozsudok a uznal obžalovaného vinným podľa obžaloby.

N a j v y š š í s ú d zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného a zvoleného obhájcu, založenú na dôvode zmätočnosti podľa § 385 č. 1 a) tr. p.

Z d ô v o d o v :

Sťažovatelia vytýkajú rozsudku nesprávne právne posúdenie ohľadom úmyslu obžalovaného na tom základe, že zákonom vyžadované bezprávne privlastnenie znamená pri krádeži nie bezprávny spôsob, ale zvlášte, aby páchatel' odcudzil movitú vec cieľom bezprávneho obohatenia; toho však že tu nebolo, keď obžalovaný chcel len vymáhať svoju požiadavku a nemal v úmyslu sa obohatiť. Zistené skutky týkajú sa vraj len spôsobu — rozumej bezprávneho — a nie úmyslu. Názor sťažova-

teľov je správny potiaľ, že v zákone zvlášť vyznačený požiadavok bezprávnosti privlastnenia pri krádeži nevzťahuje sa na spôsob spáchania činu, lebo ten je zreteľne a dostatočne vyjadrený už vo vyznačení skutkových náležitostí krádeže ku spôsobu spáchania činu sa vzťahujúcich, totiž aby cudzia vec movitá bola odňatá z držby alebo z uschovania iného bez jeho svolenia; tento spôsob nadobudnutia veci odporuje právnym pravidlám, je tedy už tým bezprávny; vedomie a úmysel páchatel'ov musí sa vzťahovať aj na tento, ináč objektívny znak skutkovej podstaty krádeže, a bolo by preto zbytočné, vyznačovať bezprávnosť len ku spôsobu spáchania krádeže sa nesúcu zvlášte ešte pri vyznačení ďalšej náležitosti krádeže, totiž pri zamýšľanom cieľu páchatel'ovom. Na druhej strane nie je však v tejto náležitosti obsažený ani požiadavok zúmyselného obohatenia, ako majú za to sťažovatelia, lebo zákon žiada len úmysel na bezprávne privlastnenie, ktoré nemusí však v sebe nevyhnutne obsahovať aj obohatenie. Požiadavok bezprávnosti pri krádeži vzťahuje sa teda práve na toto privlastnenie a znamená toľko, že páchatel' privlastňuje si hore vyznačeným spôsobom cudziu movitú vec bez toho, že by mal právny — t. j. právom uznaný a na ňom sa zakladajúci — dôvod, spôsobilý k nadobudnutiu vlastníctva veci, ktorú z cudzieho držania odníma (objektívna stránka bezprávnosti privlastnenia) a že je si tohoto aj povedomý (subjektívna stránka). Pri veciach, ktoré nie sú voľné tak, aby si ich mohol každý osvojiť, privlastnenie cudzej veci, aj keď by malo slúžiť uspokojeniu oprávneného záujmu páchatel'ovho, objektívne len vtedy sa zakladá na právnom dôvode, keď je oprené alebo o súhlas oprávnenej osoby, alebo o sudcovský výrok, alebo konečne o zákonné oprávnenie, čo všetko smeruje už na privlastnenie veci; privlastnenie nie je však právnym menovite v tom prípade, keď páchatel' prevádza len vlastné rozhodnutie svojmocne bez dovolania sa platného právneho poriadku. Tomu tak bolo v danom prípade, kde obžalovaný k tomu, aby si na úhradu svojej tvrdenej pohľadávky prisvojil primeranú sumu z vlastníctva poškodeného, nezískal ani svolenie poškodeného, ani rozhodnutie súdu a ani zákon svojmocné uspokojenie požiadavky nepripúšťa. Bolo preto toto privlastnenie objektívne bezprávne. Že však si obžalovaný tejto bezprávnosti privlastnenia peňazí bol aj vedomý, to dovodil odvolací súd správne z okolností, jako obžalovaný čin previedol; učinil to tak, aby zostalo utajené, že páchatel'om bol on, čo ukazuje, že si bol povedomý, že svojmocné uspokojenie tvrdenej pohľadávky týmto spôsobom nezodpovedá zákonu a je teda bezprávne. Vo vytýkanom smere bola preto vina obžalovaného správne posúdená tak po stránke objektívnej ako aj subjektívnej, takže zmätočná sťažnosť, len na tomto základe uplatnená, musela byť zamietnutá ako bezdôvodná (§ 36 I. odst. nov. k tr. por.).

Čís. 4402.

Předmětem vyžrazení cizí moci po rozumu § 6 čís. 2 zák. na ochr. rep. může býti i skutečnost, třebaže v tuzemsku poněkud nebo v určitém obvodu obecně známá, že se v určité továrně vyrábí třaskavina používaná k vojenským účelům (pyroxylin), a vyzvídáním podle druhého